

æðru, *to express fear, despondency*; m. lög, *to speak law, have law on one's side in pleading*; m. málum, *to plead a cause*; m. mælt mál, *to speak what others say*; (2) *to stipulate, appoint, settle* (var svá mælt, at S. jarl skyldi koma til Dyflinnar); m. mót með sér, *to fix an interview*; m. sér e-t, *to claim for oneself* (ef þú vilt þér m. man); (3) with preps., m. aptr, *to retract* (one's words); m. á máli, *to speak a language* (m. á Írsku); m. eptir e-n, *to take up the prosecution in the case of a slain man* (þú átt eptir hraustan mann at m.); m. eptir e-m, *to take one's part*; m. fyrir, *to order, prescribe* (sagði Jófríðr honum, ar barnit er út borit, sem hann hafði fyrir mælt); m. fyrir e-u, *to claim*; allt þat silfr, er hann mælti fyrir, *which he had bargained for*; m. fyrir griðum, *to declare a truce* (by using the proper formula); m. vel fyrir e-m, *to express a wish for a person's good fortune* (G. gaf sveininum gullsylgju ok mælti vel fyrir honum); m. fyrir skipi, *to say the prayer when a ship puts to sea*; m. fyrir minni, *to propose a toast*; m. í móti e-u, *to gainsay, oppose, object to* (allir heiðnir menn mæltu í móti); m. til e-s, *to speak to one*; hón mælti til hans djarfliga, *she spoke up to him boldly*; *to speak of one* (Gunnar hafði aldri illa mælt til Njálssona); m. til e-s, *to express a wish for a thing* (þeir mæltu til vináttu með sér at skilnaði); m. til friðar, *to sue for peace*; m. e-t til e-s, *to claim, call for as payment* (þeir fóru lengi undan ok mæltu til fé mikit at lyktum); m. um e-t, *to say about a thing* (G. spurði, hvat hann mælti um hrossin); *to utter, say solemnly* (þat læt ek verða um mælt, at); m. e-n undan e-u, *to beg one off from* (m. e-n undan dauða); m. við e-

n, *to speak to* (G. mælti við Ögmund: fylg þú þeim til húsa minna); m. við e-u, *to gainsay, refuse*; (4) refl., mælast fyrir, *to speak* (hví þú, Gangráðr, mælist af gólfi fyrir?); *to pray, say one's prayers* (leggst hann niðr ok mælist nú fyrir, sem honum þótti vænligast); mælist e-t vel (illa) fyrir, *it is well (ill) spoken of* (víg Gunnars spurðist ok mæltist illa fyrir um allar sveitir); m. um, *to speak of*; m. undan, *to excuse oneself, decline* (hann mæltist undan); m. við, *to speak to one another* (ekki mæltust þeir fleira þann dag við); m. einn (saman) við, *to talk to oneself*; *to have the word alone*; impers., e-m mælist vel, *one speaks well, makes a good speech* (sögðu menn, at honum mæltist vel); m. sér konu, *to court (woo) a lady* (ef þú vilt þér m. man).

MÆLA (-DA, -DR), v. *to measure*.

MÆLANDI (pl. -ENDR), m. *pleader*.

MÆLGI, f. *prattle, much talking*.

MÆLI-HLASS, n. *measured cartload*;
-KER, -KERALD, n. *vessel used as a measure*.

MÆLING (pl. -AR), f. (1) *measuring, measurement*; (2) *dimension*.

MÆLIR (gen. -IS, pl. -AR), m. *measure*.

MÆLSKA, f. (1) *eloquence*; (2) *idiom*.

MÆLSKU-MAÐR, m. *orator*.

MÆLTR, pp. *spoken*; esp. in compds., lág-, marg-, stutt-mæltr.

MÆR, a. = mjór (poet.).

MÆR (gen. MEYJAR, dat. MEY or MEYJU, acc. MEY, pl. MEYJAR), f. (1) *maid, girl, virgin* (úfröm sem ungar meyjar); (2) poet. *daughter*, answering to 'mögr' (þegi þú Frigg, þú ert Fjörgyns mæ).

MÆRA (-ÐA, -ÐR), v. *to praise, laud*; m. e-n e-u, *to decorate with*.

MÆRINGR (-S, -AR), m. *a noble man*.